

TOR:s YTTRANDE

Studiekostnader.

Förbundet har tidigare uttalat sig för avdragsrätt för studiekostnader och ser därför med tillfredsställelse att förslag därom framställts. Visserligen kommer om förslaget genomföres taxeringsmyndigheterna att ställas inför svåra bedömnings- och avvägningsfrågor i de fall då fråga uppkommer om medgivande av avdrag för nedsatt skatteförmåga vid skuldsättning på grund av studier. Men då syftet med den ifrågasatta lagstiftningen är att lindra beskattningen för den, som under visst beskattningsår ägnat sin tid åt studier, och detta syfte enligt förbundets mening får anses synnerligen angeläget får förbundet tillstyrka det framlagda förslaget.

Fastighetsbeskattningen.

De sakkunniga har nödgats konstatera, att förutsättningar fortfarande saknas för en fullständig avveckling av fastighetsbeskattningen främst på grund av att härigenom uppkommande utdebiteringshöjningar skulle komma att variera avsevärt mellan skilda kommuner. De har därför stannat vid en fortsatt partiell avveckling, som går ut på att fastighetsbeskattningen slopas för dels samtliga fastigheter, som äges av fysiska personer, dels sådana fastigheter, som tillhör bostadsföreningar,

bostadsaktiebolag och allmännyttiga bostadsföretag. I fråga om sommarstugor föreslås att dessa fastigheter i fortsättningen skall deklarerars och inkomstbeskattas endast i ägarens hemortskommun. Sommarstugekommunerna skall få tillgodoräkna sig ett skatteunderlag, som i princip motsvarar nuvarande garantibelopp för fastigheterna.

Emot den principiella uppläggnings av de sakkunnigas förslag har förbundet i sak intet att erinra. Den bygger på riktlinjer i direktiven och torde vara den väg, som ur ekonomiska och andra synpunkter för närvarande är framkomlig, låt vara att det inte kan anses invändningsfritt att i huvudsak bygga skatteplikten på ägarens juridiska status. Det förtjänar i sammanhanget måhända framhållas, att beskattning av inkomst från fastigheter, tillhörande bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt allmännyttiga bostadsföretag, vid realiserande av de sakkunnigas förslag endast undantagsvis lär uppkomma. Även om tendenserna i städerna går emot koncentring av bostadsbyggandet till sådana företag, torde de ekonomiska konsekvenserna för kommunerna procentuellt sett inte bli så betungande.

Förbundet anser sig inte böra motsätta sig förslaget att eventuellt underskott genom ränteavdrag å sommarstugefastighet i annan kommun får avdragas under

allmänna avdrag i hemortskommunen. Såsom de sakkunniga anför står gäldränta å sommarstugor till sin natur mycket nära sådan ränta, som är hänförlig till ägarens personliga behov. Gränsen mellan fastighetsgäld och personlig gäld kan för övrigt vara tämligen flytande.

Ur taxeringssynpunkt torde förslaget övervägande innebära en lättnad. Det merarbete, som vad sommarstugor beträffar, uppstår för taxeringsnämnderna i hemortskommunerna, kompenseras av minskat arbete för taxeringsnämnderna i sommarstugekommunerna och bortfallet av underrättelseförfarandet nämnderna emellan. Merarbete med att i längdföringen särskilt redovisa 2,5 procent av taxeringsvärdet å sommarstugefastigheter i andra kommuner ankommer på den lokala skattemyndigheten.

Vissa oklarheter föreligger i fråga om begreppen utbo- och inbofastigheter. Vid tillämpning av bestämmelserna kan fråga uppstå om förfaringssättet, då växling i begreppet utbo- eller inbofastighet ägt rum under ett år. Förhållandena vid årets ingång torde lämpligen få anses avgörande. Det framstår också som tveksamt, hur utbo som jämte inbo äger ideell andel i fastighet skall beskattas; i kommun, där fastigheten är belägen, eller möjligen i hemortskommunen? Uttryckliga bestäm-

melser i nämnda avseenden bör meddelas.

Omtaxering av fastighet under löpande taxeringsperiod skall ske bland annat när fastighet, som förut varit undantagen från skatteplikt, blivit skattepliktig. Orsaken härtill anges i betänkandet vara, att taxering av skattefria fastigheter inte brukar ske med samma noggrannhet som fallet är med övriga fastigheter. En tvingande orsak är emellertid att uppdelning i markvärde och byggnadsvärde ej förekommer beträffande skattefria fastigheter. Därest sådan uppdelning skedde, borde även omtaxering av fastigheter, som enligt hittillsvarande ordning är skattefria, kunna undvikas i fall där sådan fastighet övergår till att bli skattepliktig. Härigenom erhålles paritet med fastigheter, som enligt betänkandet föreslås skattefria.

I fråga om det föreslagna tekniska förfarandet får förbundet erinra om att allt arbete med summering av taxeringslängder numera sker hos lokal skattemyndighet. Det synes därför icke rationellt att taxeringsnämndsordföranden i ort, där schablontaxerade utbofastigheter finnes, skall åläggas summerna taxeringsvärdena på dessa och lämna uppgift om summan till lokal skattemyndighet. Förfarandet torde kunna omläggas så, att jämväl ifrågavarande summering kan utföras hos den lokala skattemyndigheten.